

Genfeende til Maaden, hvorpaa dette bedst finder sit Udtryk, og hvorpaa Vedtagterne bør kundgjøres, har Udvalget ikke villet foregribe, hvad Ministeriet efter kyndigere Omdømme maatte finde rettest, og har derfor henstillet dette til Sammes Afgjørelse. Vi skulle ikkun tillade os at tilføje, at Vedtagtens Læsning ved de Jurisdiktioners Thing, som berøres af vedkommende Fiskevand, turde være gavnlig under Hensyn til Befolkningens usvækket bestaaende Agtelse for Thinglæsninger.

§ 49. Ved i nærværende § at komme til at omtale Vedtagternes Indhold, skulle vi ikke undlade at berøre et Spørgsmaal, der ligesaa meget eller maaske snarere burde hørt under den foregaaende §. — Det kunde nemlig synes, at naar man under Lovens almindelige Bestemmelser i Kap. 1 har givet Forfrister for Garnkast (§ 5), Sejldybene (§ 6), Masketørrelser og Dystremaal (§ 8), Rejeruser (§ 9), Forbud mod Drivevaad (§ 7), hvilke alle ogsaa gjælde Fjordfiskeri, naar dette fremdeles forbeholdes de Omboende (§ 45), Malevaad ganske forbydes i dem (§ 46), og der gives Afstandsbestemmelser for Brugen af Bundgarn m. m., saa maatte Ordningen kunne betragtes tilstrækkelig gennemført og betrygget, uden at man havde nødig at ty til Vedtægt og Fiskerifoged; man behøvede jo Fiskerinspektør, Assistenten og Koertarle. Men dette er ikke Tilfældet; man vilde endnu være langt fra at kunne tilfredsstille de Krav, som disse forskellige Fiskevandes Egenheder stille, og som kunne vise sig ved næsten ethvert af de nysansførte almindelige Bud. Vel maa det være den første Forbring til Vedtagten, at den holder sig indenfor Lovens Grænser; men der kan jo heller ikke være Noget til Sinder for, at Vedtagten i alle Tilfælde, hvor Loven har villet forbyde, gaar endnu strængere tilværks og f. Ex. fastholder større Masketvidder for Garnene, end det ved Loven bestemte Minimum, naar det er de Interessere med al Rimelighed stemmende Omstændigheder; men at der derhos ofte vil foresælde Tilfælde, hvorfor ingen Regel kan udledes af Loven, medens det kan ligge i den særlige Interesse at faa saadan fastsat, vil være indlysende for Enhver, der er fortrolig med disse Forhold, og yderligere finde Bekræftelse i det Efterfølgende. Dersom det imidlertid er bragt dertil, at Vedtagterne kunne affattes i Korthed, saa er allerede det en stor Fordel.

I Paragrafens 1ste Stykke har Udvalget i Hovedtræk angivet de Retninger, hvori Vedtagterne skulle indeholde Bestemmelser, og naar hertil søjes, at Kap. 3, Limfjorden, faaer som et vejledende Forbillede, vil det være overflødig nærmere at begrunde Nødvendigheden af, at Vedtagten giver Bestemmelser i hver af de anførte Retninger. Men Udvalget, som imidlertid har gjort sig størst Umage for at opstille alle de Punkter, hvorunder ethvert beregneligt Tilfælde kan henføres, kan ikke svare for de uberegnelige, som først kunne komme for Dagen, naar man ser det Omraade, som skal reguleres, og der maa ganske vist kunne findes saadanne, som ikke kunne klassificeres under nogen af de anførte Poster. I det vi derfor ej aldeles bestemt tør paasta at have faaet Alt med, saa er det nødvendigt, at vi henlede Opmærksomheden derpaa, med Tilføje, at hvis der skulde møde et Tilfælde, som ikke er omtalt, saa er det ingenlunde Meningen, at dets Ordning dermed skulde være ubeløst fra Vedtagten; tværtimod bør det medtages og med Indenrigsministeriets Samtykke afgjøres efter Fiskerilovens almindelige Grundsætninger. Uagtet man nu efter det Anførte ikke billigtvis af os kan fordr, og det heller ikke vil være muligt, at give udtømmende Regler for Udarbejdelsen af en Vedtægt, skulle vi dog ikke undlade til Dplysning af denne Paragrafens Forfrist derom at hense til følgende Bemærkninger om, hvad der maa lægges Vægt paa:

1. Vedtagtens Omraade, saaledes at det nøjagtig angives, hvad der medtages, naar den skal angaa et samlet Fiskevand.
2. Ethvert Fiskevands geografiske Udstrækning, saaledes at Grænsen angives paa den ene Side mellem Kyst- og Fjordfiskeri, paa den anden mellem dette og Fiskeriet i eventuelt ndmundende Færskvandsløb.
3. Optagelsen af et Kort over det paagjældende Fiskevand (hvortil fotograferede Forstørrelser af Generalkstabens Kort ville være de billigste at erholde), som nøjagtig angiver dets Grænser, Dybder samt Bundens Beskaffenhed m. m. — alt efter foretagen Undersøgelse. Saadant Kort bør følge Vedtagten.
4. Afgjørelsen af, hvor faste Redskaber maa anbringes, derunder de Indskrænkninger, de maa lide paa Grund af Sejladsen.
5. Tidsindskrænkninger i Genfeende til Fangst af de forskellige Fiskearter, samt i Forbindelse hermed de dertil anvendte Redskaber.
6. Modifikationer af Masketviddebestemmelserne og eventuelt Regler for andre Fiskeredskabers Indretning.
7. Fredning af visse Fiskearter, navnlig naar Naer udmunde i Fiskevandet, i hvilket Tilfælde selvstændigt Tiden ikke sættes kortere end i § 58 bestemt.
8. Bestemmelser for Havfiskeres Afgang til at fange Agn (AGS).